

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 94/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. S. (1), Z. P. (1), K. P. (1)	W nieustalonym dniu w okresie od marca 2017r. do kwietnia 2017r. działając wspólnie i w porozumieniu oraz w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia M. K. (1) pozbawili go życia w ten sposób, że D. S. (1) założył mu foliową torbę na głowę,	

		<p>a następnie wykonując ramionami oburącz uścisk na jego szyi doprowadził do jego uduszenia, podczas gdy w tym samym czasie Z. P. (1) i K. P. (1) trzymali M. K. (1) za ręce i nogi - to jest o czyn z art. 148 § 1 kk z tym że K. P. (1) w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu jego zdolność pokierowania swoim postępowaniem oraz zrozumienia jego znaczenia była ograniczona w stopniu znacznym - to jest o czyn z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 31§2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Dnia 11 listopada 2019 roku do Centrum Powiadamiania Ratunkowego w Ł. zadzwonił Z. S. w celu wezwania Policji do swojego syna D. S. (1), który chce przyznać się do zabójstwa i poddać się karze.</p> <p>D. S. (1) przyznał się do dokonania zabójstwa M. K. (1) w marcu/kwietniu (data bliżej nie ustalona) 2017 roku.</p> <p>We wskazanym przez D. S. (1) miejscu zakopania ciała M. K. (1) odkryto szczątki ludzkie, które po przeprowadzeniu badania odontologicznego okazały</p>	<p>zeznania świadka Z. S. z 12.11.19r.</p>	56-57, 609	

<p>się być szczątkami M. K. (1).</p> <p>D. S. (1) wyjaśnił, iż w zabójstwie pomogli mu Z. P. (1) i jego syn K. P. (1).</p> <p>Decyzję o przyznaniu się D. S. (1) motywował dręczącymi go wyrzutami sumienia.</p>			
protokół oględzin zapisu na płycie dotyczący zgłoszenia telefonicznego o zabójstwie	250-251		
zeznania świadka H. R. z 14.02.2020r.	283-284, 630		
wyjaśnienia oskarżonego D. S. (1)	23-25, 601-603		
Zeznania świadka K. K. (1) z dn. 12.11.2019 r.	62-63, 608		
protokół oględzin miejsca ujawnienia zwłok	12-13 (252-254)		
protokół sekcji zwłok	203-207		
badanie odontologiczne	209-212		
opinia sądowo-lekarska do badania odontologicznego	213-216		
W miejscowości Ś. przy ul. (...) znajdował się pustostan. W 2017r. przebywał w nim M. K. (1) pseudonim (...). W pewnym okresie zamieszkiwali z nim razem Z. P. (1) i K. P. (1). Sąsiednią posesję zamieszkiwała I. P. z	wyjaśnienia oskarżonego D. S. (1)	23-25, 29, 83a, 104-105, 601-603	

dziećmi, m.in. D. S. (1). Oskarżeni razem z M. K. (1) często spożywali alkohol.

W nieustalonym dniu w okresie marzec - kwiecień 2017 roku M. K. (1), D. S. (1), Z. P. (1) i K. P. (1), w pustostanie tym, spożywali wspólnie alkohol. W skutek kłótni D. S. (1) założył na głowę M. K. (1) torbę foliową i zacisnął ją, zaciskał ręce na szyi pokrzywdzonego, popchnął też pokrzywdzonego na łóżko, na którym ten wcześniej siedział. W tym czasie oskarżeni Z. P. (1) i K. P. (1) trzymali M. K. (1) za ręce i nogi, aby ten nie mógł się bronić. Pokrzywdzony próbował się wyrywać, szarpał się. Kiedy M. K. (1) przestał się poruszać, zaczął ciężko oddychać, a następnie stracił przytomność i oskarżeni stwierdzili, że zmarł, wszyscy trzej umieścili jego ciało, najpierw w sieni, a po pewnym czasie w oborze znajdującej się w tym samym budynku, w którym doszło do zabójstwa. Kiedy jednak M. K. (1) zaczęła poszukiwać policja. Po kilku dniach, w obawie przed odkryciem ciała M. K. (1), które było zakopane bardzo płytko, wszyscy trzej oskarżeni przenieśli ciało do głębszego dołu, który razem wykopali na sąsiedniej posesji należącej do matki

D. S.. Zakopali ciało pokrzywdzonego.			
wyjaśnienia oskarżonego Z. P. (1)	35-36, 109-110, 603-605		
zeznania świadka I. S. (1) i jego notatka	2, 179-180, 629-630		
protokół z eksperymentu procesowego z dn. 12.11.2019r. i jego dokumentacja fotograficzna	42-43 (257-259), 47		
protokół z eksperymentu procesowego z dn. 13.11.2019r. i jego dokumentacja fotograficzna	126-130		
protokół oględzin sieni i jego dokumentacja fotograficzna	131-132, (240-241)149		
protokół oględzin pomieszczenia gospodarczego i jego dokumentacja fotograficzna	48-49, (255-256), 57		
Szkic oskarżonego D. S.	3		
zeznania świadka Z. S.	56-57, 609		
wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1)	40-41, 606		
D. S. (1) został zatrzymany w dniu 11 listopada 2019r. o godz. 14.30, zaś Z. P. (1) w tym samym dniu o godz. 22.00.	protokoły zatrzymania	6, 9	

<p>D. S. (1) nie jest osobą upośledzoną umysłowo,. Nie występuje u niego choroba psychiczna. Stwierdzono u niego zaburzenia osobowościowe występuje u niego zespół zależności alkoholowej. W czasie czynu znajdowała się w stanie zwykłej nietrzeźwości alkoholowej.</p>	<p>opinia sądowo psychiatryczna opinia sądowo - psychologiczna</p>	<p>351-354 328-330</p>	
<p>D. S. (1) w miejscu zamieszkania posiadał znajomych z kręgu osób nadużywających alkoholu. Z uwagi na notoryczne nadużywanie alkoholu został zgłoszony do gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów alkoholowych, ale na żadne wezwanie nie stawiał się. Nigdy nie pracował na umowę o pracę, jedynie okresowo podejmował dorywcze zajęcia zarobkowe. Nie pomagał matce, często bywał na jej wyłącznym utrzymaniu. Po przedmiotowym zdarzeniu nie wykazywał żadnej zmiany w zachowaniu.</p>	<p>wywiad środowiskowy</p>	<p>187-188</p>	
<p>D. S. (1) nie był dotychczas karany</p>	<p>dane o karalności</p>	<p>226, 544</p>	
<p>K. P. (1) jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu lekkim. Nie jest chory psychicznie. Rozpoznanie przez niego znaczenia czynu i</p>	<p>opinia sądowo psychiatryczna opinia sądowo - psychologiczna</p>	<p>355-358, 633 322-323</p>	

możliwość kierowania swoim działaniem w chwili czynu były ograniczone w stopniu znacznym.			
K. P. (1), kiedy odwiedzał ojca był często widywany przez sąsiadów w stanie po nadużyciu alkoholu. Prowadzony wobec niego dozór w innej sprawie karnej nie przebiegał pomyślnie, co skutkowało zarządzeniem zawieszony kary pozbawienia wolności.	wywiad środowiskowy	185-186	
K. P. (1) był karany za czyny przeciwko mieniu.	dane o karalności	232, 577	
Z. P. (1) nie jest osobą upośledzoną umysłowo, aczkolwiek jego sprawność intelektualna jest na pograniczu normy i otępienia w stopniu lekkim. Nie występuje u niego choroba psychiczna. Stwierdzono u niego zaburzenia osobowości, występuje u niego zespół zależności alkoholowej. W czasie czynu znajdowała się w stanie zwykłej nietrzeźwości alkoholowej. Rozpoznanie przez niego znaczenia czynu i możliwość kierowania swoim działaniem w chwili czynu były ograniczone, ale nie w stopniu znacznym.	opinia sądowo psychiatryczna opinia sądowo - psychologiczna	340-343, 632 324-327, 631-632	
Z. P. (1) w środowisku lokalnym jest postrzegany jako osoba nadużywająca notorycznie alkoholu. Nie posiadał stałej pracy	wywiad środowiskowy	183-184	

i nie czynił żadnych starań w poszukiwaniu zatrudnienia. Nie wykazywał żadnej odpowiedzialności za los swoich dzieci. Prowadził pasożytniczy tryb życia .			
Z. P. (1) był kilkakrotnie karany za niealimentację.	dane o karalności	228-229, 573-574	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	K. P. (1)	I. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 31§2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nie było tak, że K. P. (1) przyszedł na posesję (...) kiedy mieszkający tam pokrzywdzony już nie żył i nie wie co stało się z ciałem M. K. (1).	wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1)	68-69, 83c, 606	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania świadka Z. S.	Brak generalnych podstaw do odmówienia im wiary.	

		Świadek zeznawał w sposób logiczny i spójny, co do zasady zgodny z innymi dowodami w sprawie. Sąd nie znajduje przesłanek do ich zanegowania.
protokół oględzin zapisu na płycie dotyczący zgłoszenia telefonicznego o zabójstwie	Zapis koresponduje z innymi ustaleniami w sprawie, w tym z zeznaniem dokonującego zgłoszenia - Z. S..	
Zeznania świadka H. R. z 14.02.2020r.	Świadek jest funkcjonariuszem Policji, który brał udział w interwencji po zgłoszeniu Z. S.. Brak powodów do zakwestionowania prawdziwości zeznania. Zeznania korespondują z innymi dowodami w sprawie.	
Zeznania świadka K. K. (1)	Świadek jest funkcjonariuszem Policji, który brał udział w interwencji po zgłoszeniu Z. S.. Brak powodów do zakwestionowania prawdziwości zeznania. Zeznania korespondują z innymi dowodami w sprawie.	
wyjaśnienia oskarżonego D. S. (1)	Oskarżony D. S. (1) był stanowczy i konsekwentny. Przytoczone w ich treści okoliczności generalnie znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. W znacznej części korelują one choćby z wyjaśnieniami oskarżonego Z. P. (2).	

Sąd nie dał wiary oskarżonemu w tej części, w której podawał, że jedynie przyłożył torebkę foliową do ust M. K.. Sam bowiem w kolejnych wyjaśnieniach twierdził, że nie pamięta, czy włożył pokrzywdzonemu torebkę na głowę, czy tylko ją przyłożył do ust. Ponieważ z wyjaśnień oskarżonego Z. P. (1) wynikało, iż D. S. (3) założył torebkę pokrzywdzonemu na głowę i ją zaciskał na jego szyi oraz zaciskał na szyi pokrzywdzonego ręce, sąd przyjął taką wersję zdarzenia. Tym bardziej, że składając pierwsze relację funkcjonariuszom policji tj. K. K. (1), czy I. S. oskarżony D. S. wskazywał, że pamięta, iż w nerwach założył K. torebkę foliową na głowę i zaciskał ją na jego głowie.

Mając powyższe na uwadze sąd nie dał także wiary D. S., że chcieli jedynie nastraszyć pokrzywdzonego.

Podkreślić należy, iż takiego powodu, nie podawał D. S. (1) w czasie pierwszego przesłuchania, kiedy twierdził wręcz, że nie potrafi tego wytłumaczyć, ale w pewnym momencie zaczął dusić pokrzywdzonego. Duszenie poprzez zaciskanie torebki foliowej na głowie z całą pewnością musiało trwać przez jakiś czas, a oskarżeni nie zaprzestali

swoich działań, dopóki pokrzywdzony nie przestał się ruszać i oddychać. Z całą pewnością, by nastraszyć ofiarę nie musieli swojego działania, aż tak przeciągać w czasie. Z wyjaśnień oskarżonego Z. P. (1) wynika zresztą wprost, że D. przestał dusić M. K. dopiero po tym, jak stwierdził, że pokrzywdzony już nie oddycha. O tym, iż zamiarem oskarżonych było pozbawienie życia, a nie nastraszenie M. K. świadczy także, ich zachowanie po zejściu, czyli to, że nie próbowali w żaden sposób pomóc pokrzywdzonemu, nie sprawdzili jego funkcji życiowych, nie zawiadomili pogotowia. (...) się jedynie na ukryciu ciała pokrzywdzonego. Z tego względu sąd twierdzenia o chęci nastraszenia pokrzywdzonego potraktował, jako zaprezentowaną po przemyśleniu, linię obrony. Jak bardzo jest to wersja nieprzekonująca świadczą niespójne wyjaśnienia samego D. S., który w momencie wyartykułowania wersji o nastraszeniu podawał, że powodem chęci nastraszenia miały być docinki pokrzywdzonego pod adresem oskarżonego, choć w następnym zdaniu oskarżony stwierdza, że akurat tego dnia pokrzywdzony żadnych

	złośliwości pod jego adresem nie mówił.	
protokół oględzin miejsca ujawnienia zwłok	protokół sporządzony w sposób nie budzący wątpliwości	
wyjaśnienia oskarżonego Z. P. (1)	<p>Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego Z. P. (1) w tej części, w której przyznaje się do zarzucanego mu czynu i opisuje na czym polegał jego udział w tym przestępstwie. Te okoliczności co do zasady znajdują potwierdzenie w materiałach postępowania, w szczególności w wyjaśnieniach D. S.. Sąd nie uznał jednak za przekonujące twierdzeń Z. P., że przyszedł do miejsca zamieszkania M. K. później niż D. S. i miał już wówczas pokrzywdzony torebkę na głowie, a także, że wziął w tym udział ze strachu przed D. S.. Po pierwsze są to twierdzenia sprzeczne z wyjaśnieniami D. S., którym sąd dał wiarę. Ponadto oskarżony Z. P. nie przedstawił żadnych okoliczności, które mogłyby uprawdopodobnić wersję o jego obawie przed D. S.. Wręcz przeciwnie z wyjaśnień samego Z. P., jak też m.in. oskarżonego D. S., wynika, iż byli to dobrzy znajomi, którzy niejednokrotnie spożywali ze sobą alkohol, mieli dobre relacje. Zapytany wprost Z. P. stwierdził, że</p>	

	przed zdarzeniem nie bał się D. S..		
wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1).	Sąd jako wiarygodne uznał pierwsze wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1), w których przyznał się do zarzucanego mu czynu, są one bowiem zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego D. S. i częściowo z wyjaśnieniami Z. P..		
protokół z eksperymentu procesowego z dn. 12.11.2019r.	Sposób przeprowadzenia eksperymentu oraz rzetelność sporządzenia protokołu nie budzą zastrzeżeń Sądu.		
opinia sądowo-lekarska do badania odontologicznego	Opinia została przeprowadzone przez prof. zw dr hab J. B. oraz dr nauk medycznych K. W.. Opinia jest pełna, jasna i nie budzi wątpliwości Sądu.		
opinie sądowo psychiatryczne i sądowo - psychologiczne	Opinie wydane przez biegłych lekarzy psychiatrów M. S. i J. D. i psychologa J. K. (1) są pełne, jasne, a ich rzetelność nie budzi wątpliwości.		
	zeznania świadków M. K. (3), J. K. (2), J. L.	Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, choć pominął je przy ustalaniu stanu faktycznego, gdyż nic do sprawy nie wniosły.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za			

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia K. P. (1)	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których twierdził, że nie było go z D. S. (1) i Z. P. (1) w momencie pozbawiania życia M. K. (1), że przyszedł do miejsca zamieszkania pokrzywdzonego już po tym fakcie. Jest to bowiem sprzeczne z pierwszymi wyjaśnieniami K. P. (1), w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony nie potrafił w żaden racjonalny sposób wytłumaczyć zmiany swojego procesowego stanowiska. Podczas czwartego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym próbował tłumaczyć, że podczas pierwszego przesłuchania nie został mu odczytany zarzut, dlatego nie wiedział do czego się przyznaje. Jest to jednak całkowicie nieprzekonujące, albowiem podczas drugiego przesłuchania oskarżony stwierdził wręcz, że dnia poprzedniego zrobił największy błąd, że przyznał się do zabójstwa. To najdobitniej świadczy, że oskarżony doskonale</p>	

wiedział do jakiego czynu się przyznaje.

Mając na uwadze, iż kolejne wyjaśnienia oskarżonego K. P. są całkowicie sprzeczne z konsekwentnymi i stanowczymi wyjaśnieniami D. S. (1). Oskarżony D. S. (1) od samego początku, kiedy zdecydował się ujawnić czyn, podawał, że czynu tego dokonali we trzech, informował o udziale w tym przestępstwie K. P. (1) już w trakcie rozpytywania go przez funkcjonariuszy. Z tego względu nie ma najmniejszego znaczenia, czy na posesję, którą zamieszkiwał pokrzywdzony, wszyscy trzej oskarżeni przyszli razem, czy też oskarżony K. P. (1) przyszedł trochę później. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom D. S., dlatego, należy uznać, iż wszystkie, poza pierwszymi, wyjaśnienia K. P. (1), są jedynie próbą uniknięcia odpowiedzialności.

Nie stanowią potwierdzenia wersji oskarżonego K. P. (1) twierdzenia jego ojca, że nie pamięta kiedy jego syn pojawił się w mieszkaniu M. K. oraz wypowiedziane chwilę później, sprzeczne z tym pierwszym zdanie, że jego syn jak przyszedł, to już było prawie po wszystkim. Zdaniem sądu są one jedynie próbą wspomnienia swojego

syna. Świadczy o tym choćby sprzeczność podawanych wersji przez oskarżonych P.. Po pierwsze oskarżony Z. P., jak powyżej wskazano, twierdził, że kiedy K. P. przyszedł było **prawie** po wszystkim. Natomiast K. P. (1) podawał, że kiedy przyszedł, to pokrzywdzony już nie żył. Ponadto oskarżony Z. P. (1) wskazywał, że zwłoki przenosili wszyscy trzej, natomiast K. P. (1) twierdził, że kiedy rano się obudził, to pokrzywdzonego już nie było i nie wie co się stało z ciałem pokrzywdzonego. Gdyby oskarżeni ci opisywali zdarzenie zgodnie z rzeczywistością, to nie byłoby w ich relacji tak kardynalnych sprzeczności. W. także należy, iż zapytany wprost oskarżony Z. P. (1) stwierdził, że nie potrafi powiedzieć, czy jego syn przytrzymał za ręce K., a zatem ostatecznie nie wykluczył jednak takiej okoliczności.

Podkreślić ponadto należy, iż oskarżony Z. P. (1) nie potrafił opisać w jakiej pozycji były ułożone ręce M. K., w czasie gdy był duszony przez D. S., a on sam trzymał pokrzywdzonego za nogi. W tym punkcie wersja P. nie wytrzymuje konfrontacji z wersją D. S., oczywistym jest bowiem w świetle

		doświadczenia życiowego i kategorii racjonalnego rozumowania, że pokrzywdzony mając swobodne ręce z całą pewnością miałby możliwość ściągnięcia torebki foliowej i powstrzymywania rąk D. S. (1) przed zaciskaniem na jego szyi.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	D. S. (1), Z. P. (1), K. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali dyspozycję zbrodni zabójstwa z art. 148 § 1 kk, a oskarżony K. P. (1) ponadto w zw. z art. 31 § 2 kk.. Sąd uznał, że można oskarżonym postawić zarzut winy co do zarzucanego im czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mogli zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która			

wyłączałyby winę sprawców. Oskarżony K. P. (1) miał natomiast w czasie dokonywania tego czynu, z powodu upośledzenia w stopniu lekkim, z którym wiązała się niższa sprawność intelektualna, ograniczoną w stopniu znacznym zarówno zdolność rozumienia znaczenia czynu, jak i możliwość pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31 § 2 kk.

Czyn oskarżonych popełniony był umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Oskarżeni wiedzieli, że dokonują czynu zabronionego i chcieli go dokonać. Działali wspólnie, każdy wykonując określoną rolę. Zdawali sobie sprawę z własnych zachowań podjętych w stosunku do M. K. (1). Nie ulega również wątpliwości to, że oskarżeni mieli świadomość i wiedzę w zakresie tego, jaki skutek mogą wywołać zaciskając foliową torebkę założoną na głowę pokrzywdzonego, przy jednoczesnym krepowaniu jego kończyn. Człowiek zdrowy psychicznie, a takimi osobami są oskarżeni, nie może nie obejmować swoim umysłem, iż założenie drugiemu człowiekowi torby foliowej na głowę, tym samym odcinając dopływ powietrza oraz duszenie go, jednocześnie

krępując jego odruchy obronne, unieruchamiając jego kończyny stanowi bezpośredniego nastawiania na życie tej osoby.

Czyniąc to chcieli doprowadzić do śmierci pokrzywdzonego. Z całą pewnością mieli świadomość, że takie ich działanie może skutek taki wywołać, gdyż jest to wiedza o charakterze podstawowym, powszechnie wiadomym. Oczywiście jest, że taka wiedza i świadomość jest powszechna. Nie wymaga ona żadnych skomplikowanych procesów myślowych, wiedzy specjalistycznej, wysokiego poziomu intelektualnego itp. Jest to kwestia oczywista, powszechnie wiadoma.

Zamiar bezpośredni zabójstwa zachodzi wtedy, gdy sprawca chce spowodować skutek w postaci śmierci człowieka zarówno w takiej sytuacji, gdy skutek ten uświadamia sobie jako konieczny, jak i tylko możliwy, ale chce go osiągnąć. Zamiar ewentualny zabójstwa istnieje wtedy, gdy sprawca ma świadomość możliwości nastąpienia śmierci pokrzywdzonego i na to się godzi, czyli nie chce, aby śmierć pokrzywdzonego nastąpiła, ale zarazem nie chce, żeby nie nastąpiła.

W orzecznictwie wyraźnie akcentuje się konieczność całościowej oceny elementów przedmiotowych i podmiotowych, takich jak choćby: rodzaj narzędzia, jego charakter, wielkość ostrza, miejsce uszkodzenia ciała z perspektywy jego istoty dla organów ludzkich, ilość ciosów, siła z jaką były zadane, faktyczne niebezpieczeństwo dla życia pokrzywdzonego, realność śmierci, tło zajścia, motywacja działania sprawcy, jego stosunek do pokrzywdzonego, osobowość i charakter sprawcy, tryb życia, zachowanie przed i po zdarzeniu, możliwość swobodnego zadania ciosów, reakcja po ich zadaniu, wypowiedane słowa, itp.

Podkreślić należy, iż oskarżeni wykonywali swoje rozpisane na role czynności, do momentu, kiedy mieli uznać, że cel osiągnęli. Jak już wskazywano w ocenie wyjaśnień D. S., po zdarzeniu oskarżony pozostawił pokrzywdzonego, nie próbując go reanimować, czy udzielić jakiegokolwiek pomocy, czy w jakikolwiek sposób zminimalizować swoim zachowaniem skutku w postaci śmierci. To także przemawia za

uznaniem, że oskarżeni chcieli śmierci swej ofiary.

Podkreślić należy, iż jak wskazywał D. S. doszło wówczas do kłótni, co wywołało po stronie sprawców określony stan emocjonalny, zdenerwowanie, niski poziom kontroli emocji, dodatkowo obniżony poprzez działanie pod wpływem alkoholu,

Z omówionych powyżej dowodów jasno wynika, iż oskarżeni dążyli do osiągnięcia skutku w postaci śmierci M. W. także należy, że nawet znaczne ograniczenie poczytalności (z jakim mamy do czynienia w przypadku K. P.) nie wyłącza możliwości popełnienia przestępstwa umyślnego z zamiarem bezpośrednim. Kodeks karny odróżnia stronę podmiotową czynu (umyślność/ nieumyślność) od winy sprawcy. Poczytalność łączy się z winą sprawcy i albo winę wyłącza, (gdy poczytalność jest zniesiona) albo umniejsza, (gdy poczytalność jest ograniczona). Z kolei umyślność i nieumyślność łączą się z czynem sprawcy, a więc z samym przestępnym zachowaniem, nie zaś z jego oceną, jak to ma miejsce w przypadku winy.

#			
---	--	--	--

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

Środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. S. (1)	1	a	<p>Wymierzając karę Sąd na niekorzyść oskarżonego poczytał wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, naruszenie najwyższego dobra człowieka, a mianowicie życia, nieodwracalny skutek, okoliczności popełnienia przestępstwa na szkodę osoby znanej oskarżonemu, z którą utrzymywał kontakty towarzyskie, naganą motywację działania, zasadniczo brak racjonalnych powodów do tego typu postępowania, dokonanie go po spożyciu alkoholu, we współdziałaniu z innymi osobami, negatywne właściwości i warunki osobiste związane z dotychczasowym sposobem życia oskarżonego, które sprowadzało się jedynie do zaspokajania bieżących potrzeb głównie związanych z piciem alkoholu.</p> <p>Na niekorzyść oskarżonego świadczy fakt, że dopuścił się przedmiotowego czynu umyślnie w zamiarze bezpośrednim.</p>

			<p>Z kolei na korzyść sąd zaliczył uprzednią niekaralność oskarżonego.</p> <p>W przypadku D. S. (1), zgodnie z art. 60 § 3 i § 6 pkt 2 kodeksu karnego, Sąd był zobowiązany zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, z uwagi na fakt iż D. S. (1) dobrowolnie ujawnił fakt dokonania czynu zabronionego a także istotne okoliczności jego popełnienia, oraz osoby współdziałające. Oczywistym jest, iż taka postawa sprawcy, bez którego wyjaśnień, nie doszłoby nawet do ujawnienia przestępstwa, a co dopiero do ustalenia sprawców, zasługuje na dobrodziejstwo nadzwyczajnego złagodzenia kary.</p> <p>Sąd wymierzając karę 7 lat pozbawienia wolności miał jednak na uwadze wiodącą rolę D. S. (1) w dokonaniu tego przestępstwa.</p>
Z. P. (1)	1	b	<p>Wymierzając karę Sąd na niekorzyść oskarżonego poczytał wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, naruszenie najwyższego dobra człowieka, a mianowicie życia, nieodwracalny skutek, okoliczności popełnienia przestępstwa na szkodę osoby znanej oskarżonemu, z którą utrzymywał kontakty towarzyskie,</p>

			<p>naganą motywację działania, zasadniczo brak racjonalnych powodów do tego typu postępowania, dokonanie go po spożyciu alkoholu, we współdziałaniu z innymi osobami, negatywne właściwości i warunki osobiste związane z dotychczasowym sposobem życia oskarżonego, które sprowadzało się jedynie do zaspokajania bieżących potrzeb głównie związanych z piciem alkoholu.</p> <p>Na niekorzyść oskarżonego świadczy fakt, że dopuścił się przedmiotowego czynu umyślnie w zamiarze bezpośrednim oraz uprzednia karalność, aczkolwiek za czyny innego rodzaju.</p> <p>Z kolei na korzyść sądu zaliczył przyznanie się oskarżonego do dokonania tego czynu, opisanie na czym polegała jego rola oraz to, że ta rola nie była wiodąca.</p>
K. P. (1)	1	c	<p>Wymierzając karę Sąd na niekorzyść oskarżonego poczytał wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, naruszenie najwyższego dobra człowieka, a mianowicie życia, nieodwracalny skutek, okoliczności popełnienia przestępstwa na szkodę osoby znanej oskarżonemu, z którą utrzymywał</p>

kontakty towarzyskie, naganą motywację działania, zasadniczo brak racjonalnych powodów do tego typu postępowania, dokonanie go po spożyciu alkoholu, we współdziałaniu z innymi osobami, negatywne właściwości i warunki osobiste związane z dotychczasowym sposobem życia oskarżonego, które sprowadzało się jedynie do zaspokajania bieżących potrzeb głównie związanych z piciem alkoholu.

Na niekorzyść oskarżonego świadczy fakt, że dopuścił się przedmiotowego czynu umyślnie w zamiarze bezpośrednim oraz uprzednia karalność, aczkolwiek za czyn innego rodzaju.

Z kolei na korzyść sądu zaliczył to, że jego rola była pomniejsza oraz ograniczoną w stopniu znacznym poczytalność.

Zdaniem Sądu przy takim nagromadzeniu okoliczności obciążających żadna inna kara niż 9 lat pozbawienia wolności, mimo, iż ustawa daje tu sądowi nawet możliwość zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, nie jest w stanie spełnić wychowawczych i zapobiegawczych celów kary w stosunku do

			<p>sprawcy. Łagodniejsza kara nie zaspokoiłaby także w odpowiednim zakresie potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, czego wymaga art. 53 kk. Sam fakt działania sprawcy przestępstwa w stanie ograniczonej poczytalności, nie przesądza o zasadności zastosowania wobec niego nadzwyczajnego złagodzenia kary, albowiem rozstrzygnięcie w tym zakresie musi uwzględniać także pozostałe dyrektywy wymiaru kary, w tym przede wszystkim właśnie występujące w sprawie okoliczności obciążające. W. jednocześnie należy, iż znaczne ograniczenie poczytalności w rozpoznawanej sprawie zadecydowało, że mimo tak wielu okoliczności obciążających Sąd nie wymierzył oskarżonemu kary surowszej.</p>
5.	<i>Inne</i>		
<i>ROZSTRZYGNIECIA</i>			
<i>ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. S. (1), Z. P. (1), K. P. (1)	2		Sąd postanowił o zaliczeniu na poczet orzeczonych kary pozbawienia wolności okresów tymczasowego

		aresztowania oskarżonych na podstawie art. 63 § 1 kk.
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOsztly procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C., adw. A. B. i adw. A. W. zwrot kosztów obrony oskarżonych z urzędu, mając na uwadze ich nakład pracy i ilość terminów.	
4	Sąd postanowił o zwolnieniu oskarżonych od kosztów sądowych na podstawie art. 624 § 1 kpk uznając, że ich uiszczenie byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na brak majątku i dochodów, przy jednoczesnym orzeczeniu długoletnich,	

	bezwzględnych kar pozbawienia wolności.	
7. Podpis		